

ιδόντες τὸ ἀμετάθετον τῆς γνώμης αὐτῶν, καὶ τὴν αὐτοπροαίρετον ἐκ συμφώνου ζήτησιν τῆς διαζεύξεώς των, ἕως καὶ μὴ εἰσακουσθέντες, διεζεύξαμεν αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων ἐκκλησιαστικῶς, χωρὶς τινος βίας ἢ ἀνάγκης, ἀλλὰ προαιρετικῶς ἐξ ἀμφοτέρων . . . ἐχόντων ξεχωριστάς, ἰδιαιτέρας καὶ μυστικὰς αἰτίας . . .».

793

1829. Συνοθήκη Ἀδριανουπόλεως, μεταξύ Ρωσίας καὶ Τουρκίας, ἐξ ἄρθρων 16.

Τὸ ἄρθρ. 10 ἀναγνωρίζει τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος. Ἐν 436, II, σ. 166–173.

794

1829. Ἀναφορὰ τῆς 17 Ὀκτ., ὑπ' ἀριθ. 3641, Ἐκτάκτου Ἐπιτρόπου Ἀργολίδος πρὸς Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος,

ἐν 326, σ. 415.

« . . . ἐγκαίρως ἐπεφορτίσθησαν τὰ εἰσπραττάμενα χρήματα εἰς τοὺς δημογέροντας τῶν πόλεων καὶ χωρίων, πλὴν μεταξύ τούτων πόλεις οἱ τῆς πόλεως ἐξεύρουν νὰ ὑπογράφουν, οἱ δὲ λοιποὶ εἶναι ἀμαθέστατοι . . . ».

795

1829. Ἐκθεσις ὑπ' ἀριθ. 109, ἀπὸ 15 Ὀκτ., τῆς ἐπὶ τοῦ Δικαίου Γραμματείας,

ἐν 138, σ. 160–161.

« . . . ὅταν οἱ ξένοι θέλουν, δὲν δύνανται νὰ τοὺς ἀποβάλουν αἱ τοπικαὶ Ἀρχαί, οὐδὲ κανεὶς πρόξενος . . . ἔχει δίκαιον νὰ τοὺς ἐμποδίσῃ ἀπὸ τοῦ νὰ μεσολαβήσουν διὰ τῆς αἰτηθείσης ἐξουσίας των . . . ».

796

1829. Ἀναφορὰ ὑπ' ἀριθ. 746 τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου τῶν Δυτικῶν Σποράδων πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείαν,

ἐν 326, σ. 412–413.

« Ἡ ἐπιστήριξις τῶν δικαίων τῶν πολιτῶν εἶναι τὰ ἐγγραφά των, εἰς τὰ ὁποῖα τὰ Δικαστήρια ὀφείλουν νὰ ἀτενίζωσι τὴν προσοχὴν καὶ τὴν σκέψιν των· ἀλλ' αὐτά, διὰ τὸ ἀκατάστατον τῆς τουρκικῆς διοικήσεως, εἶναι ἄμορφα καὶ ἀτελῆ καὶ οὕτως ἀκολουθεῖ μέχρι σήμερον, συστηθέντων τῶν Δικαστηρίων. Διάφοροι μετέρχονται τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Δημοσίου Μνήμονος, χωρὶς νὰ γνωρίζουν οὐδὲ αὐτό, οὐδὲ τὰ καθήκοντά των καὶ ὥς ἐκ τούτου προκύπτουν ἀτοπήματα καὶ ἀταξίαι πολλαί . . . ».

797

1829. Ἀναφορά, ὑπ' ἀριθ. 549, Δημογεροντίας Κέας πρὸς τὸν Ἐκτ. Ἐπίτροπον Βορείων Κυκλάδων,

περί τοῦ ἰδιοτύπου θεσμοῦ τῶν «βολῶν», ἰσχύοντος ἀπὸ μακροτάτου χρόνου ἐν τῇ νήσῳ, καθ' ὃν ἡ κυριότης τῆς καλλιεργουμένης γῆς χωρίζεται ἀπὸ τῆς κυριότητος τῆς νομῆς, μετὰ τὸν θερισμόν, πρὸς νομὴν τῶν ζώων. Ἐν 46, σ. 59–60. Ἐπὶ τοῦ ἰδίου θέματος, διάφορα ἄλλα ἐγγράφα, ὑπὲρ ἢ κατὰ τοῦ θεσμοῦ, αὐτόθι, σ. 56–65 καὶ ἐπὶ τοῦ ὅλου θέματος ἀνάπτυξιν ἐν 46.

798

1829. Ἐγγραφον, ἀπὸ 19 Μαρτίου, Δημογεροντίας Σπετσιῶν, πρὸς Κυβερνήτην, περί ἐφαρμογῆς τῶν ἐθίμων των, ἐν 45, σ. 239.

Διὰ τοῦ ἐγγράφου οἱ Σπετσιῶται, ζητοῦντες τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐθίμων των, ἐὰν μὴ ὡς γενικῶν («... γενικῶς ὅτι ἀνήκουν εἰς ὅλην τὴν ἐπικράτειαν, μ' ὅλον ὅτι εἰς πολλὰ μέρη αὐτῆς ὑπῆρξε μία τοιαύτη συνήθεια...»), πάντως ὡς τοπικῶν, «Ἡ συνήθεια τῆς νήσου μας ἐξακολουθοῦσα ἐπεκράτησεν εἰς ὅλας (τὰς ὑποθέσεις) ἕως τῶρα ὡς νόμος ἐγγράφος ἀπαράβατος καὶ συμπεσοῦσαι ἱκαναὶ (περιστάσεις) δὲν ἐδυνάθησαν οὔτε διὰ τῆς ὀθωμανικῆς ἐξουσίας, οὔτε δι' ἄλλης νὰ διασεύσωσιν, οὔτε νὰ τὴν μεταβάλωσιν». Περαιτέρω δὲ ζητοῦν νὰ φυλαχθῇ αὕτη, διότι «... ἡ συνήθεια τῆς νήσου μας, ἡ ὁποία ἐστάθη ἕως τοῦδε ἀπαράβατος καὶ ὡς νόμος αὐτοκρατορικὸς ἐγγράφος, νὰ καταργηθῇ καὶ νὰ ἐπιφέρῃ γενικὴν ἀνατροπὴν εἰς τὰ πάντα, ὅσα ἕως τῶρα ἐφυλάχθησαν ἀθικτα μεταξὺ τῶν συμπολιτῶν μας».

799

1829. Ἐγκύκλιος, Ἰγνατίου μ. Ἡρακλείας, κατὰ τῶν πολυτελῶν κεντημάτων, τῶν διδομένων χάριν προικός, ἐν 363, σ. 78–79.

800

1829. Ἐγκύκλιος, ἀπὸ 13 Ἀπριλίου, ὑπ' ἀριθ. 27, τοῦ Προέδρου τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου τῶν Δυτ. Σποράδων, Ν. Γερακάρη,

πρὸς τὸν προσωρ. διοικητὴν καὶ Δημογεροντίαν τῶν νήσων Πετζῶν, Ὑδρας, Πόρου, Αἰγίνης καὶ Σαλαμῖνος, ἐν 48, σ. 9–10.

(Ζητεῖ πληροφορίας περὶ τῶν ἐπιτοπίων ἐθίμων : α) περὶ πωλητηρίων ἐγγράφων β) διαθηκῶν, γ) τῆς ἐξ ἀδιαθέτου κληρονομίας, δ) προικοσυμφώνων καὶ προικοπαράδόσεων, ε) χρεωστικῶν συμβολαίων, τόκων, ἐτέρων γεωργικῶν, ἐμπορικῶν καὶ ναυτικῶν συμφωνιῶν).

801

1829. Ἐγγραφον, ὑπ' ἀριθ. 378, τῆς 25 Ἀπριλίου, Προσ. Διοικητοῦ καὶ Δημογερόντων Ὑδρας,

εἰς ἀπάντησιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 27 ἐγκυκλίου, ἐν 48, σ. 12–13. Πρβλ. ἀνωτέρω ἀριθ. 800.

